

Odense-Interesse, vil jeg tilstaa, at jeg ikke har Noget imod enhver Begunstigelse, der kan tilfalde Odense, men jeg har udtrykkelig udtalt mig om det Usandsynlige i, at Ministeren vilde benytte denne Bemyndigelse, og jeg skal fra mit Standpunkt ogsaa være ganske veltilfreds med, at Tilslutningsstationen bliver der, hvor Regjeringen i sin Tid foreslog den, ved Lommerup. Jeg tror, som jeg allerede har tilladt mig at fremsføre, at af praktiske Grunde vil denne Station være den, som maa vælges, og at det vil blive meget vanskeligt at finde en anden, der kan tilfredsstille alle berettigede Interesser.

Berg: Det ærede Medlem gjør mig Uret, naar han tror, at jeg ikke ved min Virksomhed tager Hensyn til Kjøbstædernes Interesse. Jeg tror, at vi Alle her ere forpligtede til at tage Hensyn ligesaa vel til Kjøbstædernes som til Landets Interesse. Det ærede Medlem gjør mig ogsaa Uret, naar han ikke tror, at jeg har meget stor Interesse for et saa stort Brændpunkt i vort lille Land som Odense By; men Sagen er den, at den har 3 Baner ind til sig fra 3 forskellige Steder og sandsynligvis ikke kan undgaa at faae den 4de fra Bogense, hvilket jeg dog ikke veed noget Bestemt om. Men nu er der ganske vist ikke Tale om at skaffe Årsens denne 4de, hvorimod der ligeoverfor Årsens er Spørgsmaal om en enkelt Bane, og da Årsens er saaledes stillet, at den har lidt betydeligt ved de forandrede satsretslige Forhold, idet den tidligere havde ikke uæsentlige Fordele af Forbindelsen over Slesvig, som nu er fjernet, saa forekommer det mig, at der er meget god Grund til at lægge særlig Vægt paa, hvilken Betydning det kan have for Årsens, hvorledes denne Bane bliver anlagt. Det er rigtigt, fuldstændig rigtigt, fra et almindelig Standpunkt at lægge Mærke til, om man forrykker eller forbedrer Konkurrenceforholdet mellem de forskellige Byer, og der er det, jeg siger, at man ved denne Bane forfordeler Hensynet til den ene Kjøbstad paa den andens Beføstning, i en vis Forstand sagt. Naar jeg taler om at opretholde nogenlunde Egeværten i Konkurrencen mellem de forskellige Byer, forsaavidt som det efter de stedlige Forhold kan lade sig gjøre, saa taler jeg i Landboernes Interesse. Det er jo nemlig i Landboernes sande Interesse, at der bestaar Mulighed for Konkurrence mellem de forskellige Byer, og denne Mulighed svekke vi, naar vi særlig begunstige den ene paa den andens Beføstning. Naar det ærede Medlem iøvrigt henviser til Landboerne, vil jeg tillade mig foreløbig at paastaa, at der bliver ikke Fler- tal blandt Landboerne i det Distrikt, som der her er Tale om, fra Ringe ud mod Lillebelt og fra Odense til Strib — dette firkantede Land — for den Bane, det ærede Medlem anbefaler her. Jeg tillader mig foreløbig at have denne Opfattelse

— jeg paastaa, at det vilde være rigtigt, om man paa Grund af Bevægelserne mellem Landboerne i denne Egn gav nogen Tid, for at de paagældende Egne kunne drøfte disse Spørgsmaal og fremsætte dem i motiveret Form for Regjering og Rigsdag. De kunne overstemme og overhøre mig her, men jeg tror alligevel, at min Betragtning er fuldt begrundet. Naar de Herrer sige, at jeg er bestemt imod denne Bane, saa siger jeg Nei! jeg er meget imod Banen nu, inden de 3 Aar ere gaaede. At fastslaa Noget med Hensyn til denne Bane, er jeg principielt en bestemt Modstander af, ogsaa paa Grund af Sagens tidligere Historie. Jeg ønsker den fri for dens tidligere Historie netop ved at udslyde Sagen et Aar. Det har Thinget ikke villet. Naar Thinget altsaa har villet fastslaa Banen ved Lov, er det fordelagtigt for Sagen selv og Hensynet til Årsens Kjøbstad og hele den vedkommende Egn, om enkelte Dele af dette Spørgsmaal, saaledes som det er foreslaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling), kunne, uden at Sagen iøvrigt blev holdt hen, blive henstillet til senere Overveelse af Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer under Finanslovens Behandling i 1882—83, saameget mere som vi da vilde have indhøstet forskellige Erfaringer paa Jernbanesæfensets Omraade, som vi nu ikke have. Jeg sigter herved navnlig til de Banesystemer, som ere komne frem her i Landet i de senere Aar, og som gjennem deres Regnskaber ville vise deres Betydning og Anvendelighed, naar et Par Aar ere gaaede, meget bedre end nu. Ja, jeg taler for disse Dren, da det høie Things Fler- tal er paa den anden Side, men derfor tror jeg alligevel ikke, at den Betragtning, jeg har gjort gjældende overfor denne Sag, er forkastelig.

J. Pedersen: Jeg skal slet ikke indlade mig i nogen udsørlig Diskussion med det ærede Medlem, der sidst talte. Hans varme Interesse for Årsens By saa vel som for det Op- land, han nu vil berøve Muligheden af at faae en Bane, tror jeg vil blive paastjønnet tilstrækkeligt i disse Egne. Overfor det ærede Medlem for Odense (Koch), der mente, at Anlægssummen for Banen var anslaaet for høit og Beboernes Tilskud som Følge deraf ogsaa for høit, skal jeg bemærke, at det er jo ikke Forslagsstillernes Skyld, hvis det er Tilfældet. Da vi i forrige Samling indbragte vort Forslag, beregnede vi i Henhold til den vedtagne Lov for Faaborg-Ringebanen, hvad Årsensbanen vilde koste, og opførte denne Sum i Forslaget, ligesom vi ogsaa i Henhold dertil beregnede Tilskudet fra de paagældende Egne til det samme som det, der var vedtaget for Faaborg-Ringebanen, nemlig 80,000 Kr. pr. Banemil. Ved første Behandling fremkom imidlertid den høitærede Indenrigsminister med den Dplysning, at Banen vilde koste 345,000 Kr.